Imprimat legal.

ANUL III. — No. 14
15 MAIU 1927.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
și în românul necinstit și înstrăinat!“

ÎNFRĂTIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țăre 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei.
In streinătate 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZĂR ISAICU
Prim Redactor: CAIUS BARDOȘI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, STR. BOB No. 7.

TIPOGRAFIA „DACIA“
CLUJ, C. VICTORIEI 7.

ANUL III. — Nr. 14

15 MAIU 1927

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine"

Chestionar de actualitate

In tratarea chestiunii jidovești, atât de vastă și cu atâtea laturi, se impune din când în când o recapitulare. Această operație este menită să concentreze mai puternic în atenția cititorului punctele de căpetenie ale acțiunii iudaice, ținându-l treaz și îndemnându-l la reacțiune în fața pericolului crescând.

La întrebările ce se înșiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cine-va exactitatea răspunsurilor date, e invitat să bine-voiască a-și formula obiecțiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud ori-ce îndoială.

Prima întrebare. *Cine este „dușmana societății" actuale?*

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmațiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, în cât de la înălțimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulțumire al Papei Leon XIII către scriitorul Paul Rosen, autorul cărții, „L'Ennemie sociale" (Dușmana societății), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima gratitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt după textul latinesc. [1])

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII."

„Fiule iubit, Sănătate și Binecuvântare Apostolică. „Impreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărții tale de curând apărută, întitulată „L'Ennemie sociale", prin care ți-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alăturată să descoperi sfaturile și faptele acelor oameni nelegiuiți, cari, adunați în societăți clandestine, aduc pieirea Bisericii și a Statului. (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moliuntur exitium).

„Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ți-o acordăm bucuros, căci ne este cunoscută silința ta de-a apăra religia și între alte dovezi, mai ales statornicia cu care combați pe dușmanii credinții și ai pietății, desvăluind înșelăciunile și relele lor.

„Dorind deci ca toți oamenii, nu numai catolicii, să aibă aceiași groază pentru fraudele și relele lor, cum îi urmărești tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele luminilor să-ți hărăzească darurile bogate ale adevăratei înțelepciuni și Noi îți împărțim ție și alor tăi, cu toată dragostea Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirii noastre părintești.

Dată la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru

Leo P. P. XIII."

In ce privește conducerea jidovească a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmațiuni în articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie" apărut în „Infrățirea românească" din 1 Februarie 1926.

Altă întrebare. *De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul marei revoluții franceze: „Cu mațele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi"?* („Avec les boyaux du dernier des prêtres étranglons le dernier des rois")

Răspuns: din oficina francmasonă, influențată de ordinul Iluminaților, creiat de Jidanul *Weisshaupt*, care în scrierile lui destructive se ascundea sub pseudonimul *Spartacus*. [1]) Alegerea numelui desvălue intenția Jidovului: după cum *Spartacus*, șeful bandei de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să restoarne prin foc și sânge ordinea societății romane, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—1830) s'a străduit prin conspirații clandestine să răstoarne fundamentele societății moderne: biserica și monarhiile ereditare. De altfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, în cât partidul revoluționar, bolșevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania în iarna 1918—19 se numea partidul *spartachist*.

Altă întrebare. Cine a proclamat lupta de clasă țintind la învrăjbirea societății și distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în famiosul manifest din 1847.

Altă întrebare. Cine a asasinat cu revolverul pe țarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918.

Răspuns: Jidanul Iankel Iurowski.[1])

Altă întrebare: Cine a comis atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul Goldstein.

Altă întrebare. Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

Răspuns: Tot un Jidan. Iată ce cuprinde ziarul „Universul" din 15 Iunie 1925 cu privire la această chestiune:

„D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strînse legături cu cercurile bolșevice, scrie în ziarul „New-York Herold" următoarele: Cunosc personal pe autorul diabolicei isprăvi dela Pirotehnia din București. El este american-român; și mi-a povestit detailat isprava sa. Știu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnie este opera agenților guvernului sovietic.

Așa zisul „american român" nu poate fi decât jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să bine-

---

[1]) Vezi „Protocoalele Ințelepților Sionului"; trad. de I. I. Moța Orăștie pag. 239—41.

[1]) Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrites. Paris 1882. Tome I pag. 9 și următoare.

[1]) Vezi studiul lui *C. Sarolea*, profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, întitulat: *Ce que j'ai vu en Russie soviétique din 1924*, de care ne-am ocupat în articolul *„Presimțiri urîte"* publicat în *Înfrățirea Românească* din 1 Dec. 1926.

voiască comisia de anchetă, sub președinția generalului I. Popovici, să-și publice raportul!

Altă întrebare. Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică și opresiune în mâna Neamțului cotropitor din 1916—1918 în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoiește de exactitatea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, întitulată „Porcii."

Altă întrebare. Cine prăpădește cu alcool sănătatea populației noastre rurale?

Răspuns: Cârciumarul jidan.

Cine se îndoește de adevărul acestui răspuns, să citească broșura S. S. Patriarhului Miron, întitulată „Impotriva beției", reprodusă în „Înfrățirea Românească" din 1 Noembre 1925.

Altă întrebare. Cine a otrăvit după răsboiu sufletul partidelor noastre politice?

Răspuns: Jidanul, semănând corupția și terorizarea.

Altă întrebare. Cine bârfește România în streinătate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. În el răsună glasul istoriei noastre contimporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înființarea Alianței Universale israelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmărit dobândirea unui folos din partea României au colomniat'o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă sdrobitoare, un *corpus delicti* care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărții scrise în prima jumătate a anului 1918, întitulată *„Die Iudenfrage in Rumänien"* *de I. M. Cargher*, apărută la Berlin în colecția *Kriegspolitische-Einzelschriften*. Ascultă, domnule cititor, tonul bârfirii jidovești! Traduc primele două aliniate din introducere, ca să-ți poți face o idee despre ce cuprinde restul publicațiunii menționate:

„Această scriere trebue să trîmbițeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omenești, adânc robite, strivite fără milă și groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere și o acuzare, lumea trebue să judece și să condamne.

„Din timpurile de teroare ale lui Antioh Epifanes, puține țări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atita suferință și mizerie, ca în România; această scriere trebue să deschidă o privire cutremurătoare asupra tratamentului și înjosirilor la care sunt supuși Jidanii în România. Din faptele reproduse după realitate și în mod conștiincios se ridică către lumea cugetătoare un strigăt sguduitor până la măduva oaselor al celei mai adânci desperări („ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweifelung"). Dar nespusele chinuri sufletești ale sutelor de mii de jidani români, cari în disprețul oricărui drept și a ori-cărei legi, în disprețul dispozițiilor tratatului de la Berlin, în disprețul tuturor cerințelor omenești de progres, sînt torturați cu o cruzime bestială până la moarte și nimicire, pentru aceste chinuri limba omenească nu are putință de exprimare".

Mă opresc aici cu citatul, fiind suficient ca ori ce bun Român să cunoască frazeologia pătimașă, apocaliptică în care se îmbracă bîrfirea jidovească la adresa țării, care nutrește și îmbogățește actualmente 3 milioane de paraziți din neamul lui Cargher.

Incheiu chestionarul cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Față de aceste mărturisiri ale istoriei, nu crezi că trebue să faci propagandă antisemită împreună cu toți din jurul dtale?

I. C. Cătuneanu

Sărbătoarea Libertății

„Murim mai bine în luptă, cu glorie [deplină
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul [meu pământ.
(A. Mureșianu)

Cea mai perfectă școală a educației civice, este evocarea clipelor mari din trecut. Cu ajutorul acestora luminăm patimile prezentului, cari dispar în fața strălucirii lor. Iar viitorul ni se pare mai măreț, privindu-l în oglinda trecutului.

*

Multe calități și multe avuții poate avea o Națiune. Dar cea mai înaltă și cea mai mare este *iubirea libertății*. Istoria tuturor popoarelor, dar mai ales a celor *latine*, este străbătută de firul luminos al acestei virtuți, pe care bronzatul fiu al Romei o afirma, cu atâta în mândrie, prin cuvintele: *„Civis Romanus sum"*. A fi cetățean roman, în Italia, în Gallia, în Hiapania sau în Dacia, însemna, mai presus de toate, *a fi liber!*

Conștiința libertății imprimă timbrul energiei la opera constructivă a păcii. Iar în clipe de grea cumpână toarnă puteri titanice de rezistență în fața primejdiei vrăjmașe.

*

Din minunatul izvor al iubirii de libertate și-a sorbit și neamul nostru puterea și vitalitatea, în timpul cumplitelor încercări ale istoriei sale.

Legatul Romei, Cneazul, Voevodul, și Regele României, în totdeauna și deopotrivă au luptat pentru sfânta Libertate.

Cu mari sacrificii, răsboinice și diplomatice, această libertate a și fost păstrată, în cele două Principate: Muntenia și Moldova.

Soarele Libertății, care strălucea atât de cald deasupra pământului moldovean, s'a eclipsat, pentru o scurtă durată, în Bucovina și Basarabia. Dar el a reapărut, în toată splendoarea lui, pentru a lumina anul mântuirii 1918!

*

Numai Ardealul, părăsit de legiunile lui Aurelian, iar, mai târziu, de decălecătorii din Maramureș și Făgăraș, a rămas singur, părăsit, stingher. Au venit cutropitori din toate vânturile lumii. Și au trecut, ca o furtună urâtă. Singur numai seminție asiatică, ce s'a așezat la noi, pentru a ne stăpânii o mie de ani, fără nici un drept istoric sau civilizatoriu, a încercat să înăbușe dorul libertății, care vibra în sufletul vrednicilor preoți și a blajinilor țărani.

Cât de frământată este istoria luptelor duse de acești mucenici, cu jertfe nesfârșite de sânge, pentru recucerirea libertății strămoșești!

Până când a apărut pe orizontul întunecat a suferințelor milenare eroicul triumvirat a lui Horia, Cloșca și Crișan. Ei au propovăduit, cu foc și pârjol, dorul nesfârșit de libertate. Iar la urmă, s'au jertfit, cu inimă voioasă, pe altarul Națiunii.

Dar sângele lor s'a pretins adânc în conștiința ardelenilor.

Și iată cum reapere un nou Apostol a Libertății, cu sabia răsbunării într'o mână, iar în cealaltă cu crucea iubirii creștinești.

3/15 Maiu!

„Câmpia libertății" de lângă Blaj este invadată de marea nesfârșită a sumanelor albe și a reverenzilor preoțești. Deasupra lor crește pădurea sulițelor și coaselor, armele rudimentare ale luptătorului libertății.

Bărnuţiu îşi desfăşură giganticul talent retoric, transfigurat de emoţia clipei măreţe. Ecoul catedralei din Blaj, unde s'a rostit istoricul discurs, a făcut să vibreze adânc dorul de libertate, în sufletul fiecărui bun român.

Răsboiul se aprinde. Prima scânteie, pornită dela Piatra Libertăţii, se întinde, cu o viteză fulgerătoare peste câmpiile Ardealului, lâncezite de secetea suferinţelor milenare.

Iar un *student român şi creştin* Avram Iancu din Vidra se aşează în fruntea vitejilor Moţi. Şi-a lăsat condeiul de jurist în călimara din Târgul-Mureşului, căci a sosit clipa ce să-şi încingă spada ostăşească.

Cu ajutorul talentului său inăscut de strateg şi organizator şi cu ajutorul eroismului şi disciplinei oarbe a celor ce luptau, având în frunte preoţii cu crucea, temutul duşman secular a fost biruit.

Numai perfidia habsburgică, care avea două feţe, ce şi vulturul cu două capete de pe odioasa sa pajură, a înăbuşit această cucerire a libertăţii!

Dar *dreptatea* totdeauna triumfă în *istorie*.

A venit 1918!

Lanţurile robiei s'au sfărâmat. Ele au căzut la pământ, cu un zangăt lugubru. Au fost isvârlite departe. Fraţii liberi şi-au îmbrăţişat fraţii eliberaţi.

Libertatea a triumfat!

*

In fiecare an *Blajul* îmbracă haină de sărbătoare la 3/15 Maiu.

Dela Metropolit până la ultimul licean, cu toţii simt măreţia zilei. Căci zidurile vechi ale şcolilor din Blaj, cari îţi fac impresia unor forturi betonate, ce compun o inexpugnabilă citadelă a culturii noastre naţionale, — vorbesc din fiecare piatra a lor, despre suferinţele trecutului şi despre jertfele cu cari s'a renăscut şi întărit conştiinţa naţională pe plaiurile ardelene.

Triumful Libertăţii, pe care-l sărbătorim cu inimă veselă, azi, a fost pregătit, în mare parte, şi aici, în tăcuta şi modesta cetăţuie de pe malurile Târnavei.

De aceia ne întristăm atunci, când păşind pe uliţele Blajului şi evocând jertfele trecutului, ne isbim de uitarea, pe care o arată statul faţă de această pepinieră a conştiinţei şi solidarităţii naţionale.

Căci naţiunile mari trăiesc numai prin cultul trecutului.

Dar nu numai merite istorice îndreptăţesc Blajul de o soarte mai bună. Ci şi consideraţii de ordin utilitar, justifică imperioasa necesitate de existenţă a Blajului cultural. Experienţa trecutului, tradiţia viguroasă, moralitatea austeră, disciplina sănătoasă, cultul creştinesc, munca ştiinţifică, educaţia fizică sunt tot atâtea variate şi sănătoase principii pedagogice, cari se îmbină armonios în activitatea culturală a Blajului.

Mulţi din generaţia intelectuală, cari conduc azi Transilvania, au eşit de pe băncile acestui oraş.

Ei trebuie să poarte în suflet recunoştiinţă faţă de isvorul învăţăturii şi a iubirii de neam, pe care au sorbit-o în tinereţe. Iar recunoştiinţa să nu rămână platonică. Ci să se materializeze în fapt. Căci roadele, pe care le va da creşterea şi înflorirea Blajului, vor fi tot atât de sigure, cum sigur a fost şi triumful libertăţii care s'a pregătit pe Câmpia din nemărginita lui apropiere.

*

Şi anul acesta se va serbătorii a cincizecişinoua aniversare a triumfului libertăţii, în cadrul tradiţionalului program, care reuneşte vigoarea fizică cu înăltarea sufletească.

In prima zi concursurile de gimnastică şi sport, la cari participă delegaţiuni dela toate liceele din ţară, ne servesc ca o probă a cultului capitalului biologic naţional, care însufleţeşte Blajul. Este o confirmare a străvechiului principiu: *„Mens sana in corpore sano“.*

A doua zi vine cultul sufletesc al libertăţii. Serviciul divin, defilarea şcolilor şi a cortegiului istoric sau etnografic, iar, la urmă, pornirea spre Câmpia libertăţii. Aici, cât te poartă ochiul vezi numai tineret, vigoare, sevă, veselie, exuberanţă. Incep discursurile. Cuvinte apăsate, înăbuşite de emoţia evocării gloriosului trecut, ca şi de îngrijorarea greutăţilor viitorului, se rostesc de pe tribuna improvizată şi împodobită cu mândrul nostru tricolor.

Vine octogenarul moşneag, care a luptat în oastea Iancului. Işi înalţă ochii, scăldaţi în lacrimi de bucurie, spre cerul libertăţii, pe care puţini dintre a lui au avut fericirea să-l vadă, şi, cu glasul tremurător, strigă: *„Trăiască România-Mare“!*

Puţini înţeleg emoţia, care se frământă în sufletul viteazului dela 1848.

Insă atunci, când teologul blăjean recită versurile, răscolitoare ale lui Andrei Mureşanu, cari îndemnau cu atâta foc şi însufleţire, poporul lui Traian să *„se deştepte din visul cel de moarte“*, atunci dela copilul de clasa I de liceu până la octogenarul veteran a lui Iancu, se simt cu toţii străbătuţi de fiorii dulci ai libertăţii, cucerite cu atâta suferinţă şi jertfă.

*

Reîntorcându-se dela *Sărbătoarea Libertăţii*, fiecare simte adânc tâlcul celor văzute şi celor auzite. Constiinţa de-a fi liberi în ţara noastră, ii umple cu bucurie şi mândrie.

Dar în acelaş timp se strâng pumnii. Cu toţii jură, în tăcere, că mai bucuros vor muri, „decât să fie sclavi iarăşi în vechiul lor pământ.“ Iar pe buzele fiecăruia se ceteşte strigătul triumfător:

„Trăiască Libertatea“!

Caius Bardoşi.

Societatea de binefacere „Caritatea“ din Cluj

Este ştiut pretutindenea şi noi Românii, cari am trăit şi până unaaltă vom mai trăi o viaţă plină de lipsuri, ştim prea bine că rândurile populaţiei româneşti şi în special ale tineretului studios sunt mărite de înfricoşetorul bacil al tuberculozei. Inutil să înşirăm argumente când Ministerul Sănătăţii de curând a augumentat numărul legilor cu una care tinde la stingerea grozavului bacil purtător a viermelui morţii. Iar cum la noi miniştri luminaţi cari reuşesc în cele din urmă să-şi învestească iniţiativele cu sigilul Statului sunt adesea obligaţi să aştepte punerea lor în practică după aflarea resurselor bugetare, legea pomenită din nenorocire va aştepta vremuri mai prielnice şi se va aplica pe icicolo într'o măsură care nu va influinţa întru nimic asupra răului care sporeşte cu scurgerea anilor.

In asemenea împrejurări iniţiativa privată prin persoane cari merită stima şi recunoştiinţa tuturor, prin asociaţii caută să contribuie la stăvilirea flagelului săcerător de vieţi omeneşti.

Astfel, înainte cu 5 ani în colaborare cu Statul se creiase în Cluj un birou, zis „Ocrotiri Sociale“ de unde femeilor sărace cari din cauza copiilor numeroşi sau a infirmităţilor nu puteau părăsi căminele, li-se împărţea albituri pentru cusut. Era o întreprindere fără capital, fără risc şi fără mare răsunet; ea nu putea, în mod dealtfel destul de firesc, să câştige lucru pe seama marelui nu-

măr de femei nevoiaşe ce adăposteşte oraşul Cluj.

După un an de zile „Ocrotiri Sociale" prin venirea în fruntea societăţii a dnei Olivia Dr. Deleu, societatea îşi ia numele de „Societatea de binefacere „Caritatea" şi se trece la acţiuni îndrăzneţe. Se cumpără pe datorii un teren foarte frumos cu o clădire în Colibiţa, staţiune climaterică, la o altitudine de 820 m. în mijlocul unei păduri de brazi cu o privelişte încântătoare. O regiune escelentă pentru a-şi adormi oricine greutăţile neajunsurilor de peste an, a-şi alunga afecţiunile pulmonare inspirând un aer ozonat de brad, mai având apoi posibilitatea de a face cură la razele de soare ultra-violete; cură care făcută în laboratorii medicale cu lampa „Quartz" costă parale multe şi nu poate sta la nivelul curei naturale.

Rezultatul acestei frumoase iniţiative ni-l spun cele 352 persoane şi 97 copii părăsiţi trimişi de Stat cari au aflat anul trecut o escelentă găzduire şi întreţinere în sanatorul Soc. „Caritatea" din Colibiţa. 143 studente şi studenţi, 138 eleve şi elevi din şcoli secundare, 71 copii, funcţionari, ş. a. apoi 98 orfani ai Statului şi-au întremat sănătatea cu sprijinul larg oferit de nobilele doamne românce a oraşului Cluj.

Au fost întreţinuţi gratuit 45 studente şi studenţi universitari, 38 eleve şi elevi de şcoli secundare şi 19 alte persoane; prin urmare elevii şi studenţii au fost preferaţi; o notă bună şi o dovadă în plus că societatea năzueşte a ajuta tineretul care îşi macină sănătatea precum se ştie în locuinţe înghesuite, nesănătoase şi se alimentează de cele mai multe ori nesuficient.

Reducerile de taxe (25, 50, 75 la sută) s'au acordat cu aceiaş măsură. Au beneficiat 89 studenţi, 100 elevi şi 35 alte persoane. Au plătit taxa zilnică de lei 150 numai 26 persoane (9 studenţi) dintr'un total de 352 persoane găzduite.

Pentru a putea judeca obiectiv activitatea societăţii va trebui să examinăm partea materială. Gestiunea anului 1926 începe prin contribuţia Ministerului Sănătăţii şi anume: fostul ministru dl N. Săveanu contribuie cu 100.000 Lei iar actualul ministru dl Ion Lupaş asemenea contribuie cu 100.000 Lei. Dela bazarul „Diversum" se primeşte din venitul realizat mulţumită conducerii şi directivelor dşoarei Maria Bariţiu Lei 19.978, rămânând „Caritatea" aci cu un activ de Lei 169.932.

Datorită stăruinţelor dnei Maria dr Dragomir se adaugă 20.000 Lei dintr'o „serată a crisantemelor", 6.000 Lei dintr'o serbare cercetăşească, (sumă cheltuită pentru intreţinerea in sanatorul din Colibiţa a trei „pui de şoimi" debili,) Lei 40.173 din produsul alor 6 ceaiuri dansante.

Dna Elena ing. Muntean prezintă 112.100 Lei rezultată din diferite taxe de membrii, hotărât lucru, sumă strânsă cu multe alergături şi în fine o altă sumă realizată din colecte între cunoscuţi şi donaţiuni mai mărunte dela instituţiuni financiare şi particulari cari au inţeles să contribuie în mod efectiv la combaterea tuberculozei.

Cheltueli. Lei 329.000 pentru amortizarea datoriilor contractate cu cumpărarea imobilului din Colibiţa; Lei 94.971 cheltuiţi cu investiri şi renovări la sanator, Lei 543.444 face hrana ocrotiţilor, plata personalului şi alte cheltueli avute cu intreţinerea sanatorului timp de 3 luni pe lângă un remarcabil spirit de gospodărie dovedit de dna Viorica Coruţiu care a condus economia sanatorului.

Toată această operă se datoreşte muncii şi stăruinţelor neobosite a doamnelor românce din Cluj dintre cari remarcăm pe dnele Alexandrina Tomescu prez. de onoare, Olivia Dr. Deleu prezidentă, Maria R. Bariţiu vice-prez., Elena dr. Olaru cassieră, Olga Ionescu, Maria dr. Dragomir, Mărioara Şerban, Cornelia Resch, Letiţia dr. Gabor, Lucreţia dr. Slăvoacă, Elena Ruşcariu, Alexandrina dr. Pop, Veturia Serbu, Lola Morariu, Silvia Comşa, Hilda Beşa, Miţi dr. Haţieganu, Iana Bobescu, Angela Lacea, Elena Muntean, Irina Toşa, Alexandrina Ghiţia şi altele cărora le cerem iertare dacă le-am scăpat din vedere şi nu le numim.

Am scris toate acestea pentru a evidenţia deoparte munca femeilor românce din Cluj depusă în mod atât de fericit pe ogorul asistenţei suferinzilor şi de altă parte pentru a scoate în relief că o societate chibzuit şi cu suflet condusă, chiar dacă nu se razimă ca societăţilor evreeşti pe colecte internaţionale, totuş aici între hotarele noastre se poate alimenta cu fonduri şi poate progresa. Strălucita activitate desfăşurată de Societatea doamnelor dela „Caritatea" poate forma un îndemn şi pentru alte localităţi.

Noi ne închinăm în faţa faptelor.

At. Motogna

Din viaţa Comercianţilor şi Meseriaşilor români din Cluj

In timpul din urmă se vorbeşte mult — de către cei înţelegători, — despre romanizarea oraşelor şi despre crearea şi întărirea clasei de mijloc româneşti (a comercianţilor şi a meseriaşilor români.) De altă parte se lucrează încet, fără reclamă dar cu atât mai mare stăruinţă pentru aceşti profesionişti; comercianţii şi meseriaşii români să-şi cârpească sărăcia şi să se ridice cu puterea, acolo, unde li se cuvine să fie în ţara românească. Aceste stăruinţi însă apar deocamdată ca fenomene sociale, singuratice lipsite total de sprijinul guvernului şi de al autorităţilor româneşti. Şi tocmai din aceste motive importante, orice acţiune de emancipare economică pornită individual dela comercianţii sau meseriaşii români, reclamă multe sacrificii de timp, de bani şi de energie, pentru ca să poată delătura sumedenia de piedeci puse direct sau indirect de cahalul jidovesc, care voeşte să deţină vecinic monopolul tuturor isvoarelor de bogăţie din ţara noastră.

In cele următoare voi căuta să arăt acelora care se interesează de romanizarea oraşelor şi de întărirea clasei de mijloc româneşti, ce s'a făcut în primele 4 luni ale anului crt. de către comercianţii şi meseriaşii români din Cluj pentru emanciparea lor culturală şi economică şi cu ce mijloace.

Reuniunea Comercianţilor şi Meseriaşilor români din Cluj — din 1609 de Români care posed brevete de meserii în oraşul Cluj, — numără cam 430 de membrii (adecă a 1/4 parte din totalul lor) dintre cari numai vre-o 60 de persoane arată un interes vădit acestei organizaţii profesionale.

In ziua de 30 Ianuarie a. c. s'a pus baza la două aşezăminte importante în viaţa profesioniştilor români şi pentru emanciparea lor.

1. S'a început activitatea Secţia „Ajută-te Române"! pentru ajutorare reciprocă şi pentru promovarea economică.

2. S'a început seria de conferinţe pentru promovarea culturală a membrilor.

Prima instituţiune, care numără

60 membrii, a adunat în timp de 2 luni peste 100,000 Lei cu care se ajutoră membrii avizaţi la ajutor. Intre alte ajutoare amintim unul tipic. Invalidul de războ Ioan Lariu ce are chioşcul de tutun în Strada Memorandului avea un credit de 30,000 Lei dela un jidan, căruia îi plătea anual cam 36,000 Lei dobândă şi beneficiu, fără ca datoria să se micşoreze.

Secţia „Ajută-te Române" l'a scos pe invalid din ghiarele Jidovului făcându-i posibil ca până la sfârşitul anului curent timp de 9 luni, cu rate lunare de 1700 Lei şi o cotizaţie de 200 Lei săptămânal, să-şi achite toată datoria, ba îi mai rămâne şi o economie de bani. Incepând cu 1 Mai se vor primi noi înscrieri de membrii la începutul fiecărei luni.

A doua instituţiune, Conferinţele Publice, puse la cale pentru promovarea culturală a membrilor Reuniunei s'au ţinut precum urmează:

la 30 Ianuarie a vorbit Dl prof. univ. I. C. Cătuneanu, despre „Armele cu care luptă Jidănimea ca să ne ţină în robie";

la 6 Februarie a vorbit Dl prof. univ. N. Ghiulea, despre „Clasa de mijloc şi necesitatea de a ne creia şi noi Românii o clasă de mijloc";

la 13 Februarie a vorbit Dl prof. univ. G. Bogdan-Duică, despre „Tricolorul Românesc";

la 20 Februarie a vorbit Dl I. Apolzan, despre „Trecutul comerţului şi meseriilor la Români";

la 27 Februarie a vorbit Dl prof. univ. V. Laţiu, despre „Fer".

La 6 Martie a vorbit Dl Prof. univ. Dr. V. Borza despre „Plantele coloniale ce le folosim în alimentaţia zilnică".

La 13 Martie a vorbit Dl prof. univ. Dri Victor Stanciu despre „Aur".

La 20 Martie a vorbit Dl prof. univ. Popescu-Voiteşli despre „Cărbune".

La 27 Martie a vorbit Dl prof. univ. I. Scriban despre „Animalele cu bonă".

La 3 April a vorbit dl E. Domide dir. Lic. C. Anghelescu, despre „Defectele învăţământului profesional.

La 17 April a vorbit Dl Ştefan Peneş expert contabil comerciant despre „Lupta pentru trai a breslaşului român".

Cu aceasta s'a terminat seria de conferinţe.

Din cele de mai sus cetite cu atenţiune, şi din cele văzute ajungem la următoarele constatări:

1. Că comercianţii şi meseriaşii români din Cluj încă nu înţeleg să se adune până la unul sub steagul „Reuniunei" lor — şi încă n'au ajuns la convingerea că în *unire stă puterea !*

2. Că şi cei înscrişi se interesează numai în măsură redusă de interesele colectivităţei.

3. Că tineretul acestei Reuniuni, grupat într'o secţie aparte, au format un cor, şi aranjat o petrecere, dar nu sunt statornici în calea progresului.

4. Că ucenicii au cercetat conferinţele publice.

5. Că Dnii profesori universitari au dat cu dragă inima tot concursul pentru luminarea profesioniştilor români.

6. Că autorităţile din Statul nostru si factorii economici încă nu au o directivă bine stabilită cu privire la promovarea şi întărirea clasei de mijloc româneşti.

7. Că influenţa jidovească profită de toate împrejurările pentru ca să împedece emanciparea economică a Românilor.

8. Că publicul românesc încă n'a ajuns la conştiinţa ca să nu cumpere dela streini aceia ce poate procura dela români.

Văzând toate acestea, toţi cei 1609 de comercianţi şi meseriaşi români din Cluj trebue să-şi ţină de sfântă datorie să se grupeze în jurul Reuniunei, să fie uniţi solidari şi disciplinaţi pentru ca să cucerim ce avem de cucerit!

Cronicar.

Organizarea depravării sexuale

Nu poţi să fi niciodată just dacă nu te apropii cât mai mult de elementul ce se chiamă „omenesc". Deaceea este mult mai greu de a concilia lucruri ce au mai fost spuse odată, decât a spune altele noui.

Pentru fondul „omenesc" sau „animalic" al chestiunii sexuale s'a discutat mult şi pro şi contra.

Asceţi au meditat ani dearândul în pustietăţi asupra gingaşei probleme şi bonvivanţi fără număr au lăsat câte-o sentinţă să supravieţuiască experienţei lor obosite. Concluzie definitivă nu s'a spus încă nici azi, deaceea e normal ca problema să rămână şi azi teren prielnic pentru generatorii de *teorii sociale, salvatoare ale omenirii.*

Este un adevăr absolut că instinctul sexual este un puternic animator al realităţilor biologice. Despre el sublimul Budha are dreptate să spună că este „ca o săgeată în spiritul bărbatului; mai neînfrânat ca leii din pustie şi mai ascuţit decât cangele cu cari se prind elefanţii din pădurile uriaşe".

Deaceea înţelepciunea infernală a înţelepţilor Sionului şi-ar da vot de blam dacă nu l-ar lua în exploatare spre pierzarea creştinilor.

Jidanul are o concepţie aparte asupra vieţii sexuale. Din cele mai vechi timpuri şi-a elasticizat noţiunea de pudoare. Despre cuviosul patriarh Abraham se scrie în toate locurile că îşi împrumută pe Sara tuturor oaspeţilor săi fără jenă şi uneori pe bani. Statisticele sociale de azi arată precis că mâinile corupţiei pe un teritoriu este totdeauna şi în funcţiune de numărul jidanilor.

Deaceea primejdia despre care un student în filozofie ar susţine că este aparentă începe din momentul când observăm jidanul cercând să dea el soluţii în materie de educaţie sexuală.

Talmudul evreiesc scrie precis: *„pentru viaţa sexuală jidanul poate întrebuinţa carne de creştin fără să-şi primejduiască viaţa de veci"*, iar în alt loc *„vei introduce corupţia şi destrăbălarea între creştini până ce îi vei pierde"*.

Pentru a lămuri cititorul îi vom prezenta două cazuri de actualitate. Scriam în n-rul trecut despre organizarea ateismului în Rusia.

O altă latură a situaţiei patologice din această ţară este încercarea jidovească de pervertire a moralităţei. In ultimul timp cărţile şi publicaţiile pornografice sunt mai numeroase decât franzelele.

Copii şi fete dela etatea de 15 ani în sus sunt împinşi în braţele promiscuităţei şi ale prostituţiei publice organizată la lumina zilei de către soviete.

Comisarul poporului pentru sănătatea publică Siemaşko care probabil e rus, publică în 8 Aprilie a. c. un foileton în ziarul Isvestia în care reproduce pasagii din diferite cărţi pornografice pe cari ne repugnă a le reproduce.

Totuşi pentru a da o ideie despre organizarea decăderii, reproducem următorul „chestionar sexual" pe care medicii jidani îl supun elevilor şi elevelor de liceu dela 15 ani în

sus. Iată cu ce întrebări tind ei să perverteaseă bunul simţ şi educaţia:

1. Duceţi viaţă sexuală, iar dacă nu, de ce?
2. Dela ce vârstă aţi început viaţa sexuală?
3. Cât de des practicaţi?...
4. Vă simţiţi satisfăcut (ă) de viaţa sexuală? Dacă nu, de ce?
5. Ce-i mai bine după dv. un concubinaj sexual îndelungat, sau un *schimb de uniri de scurtă durată?*
6. Trăiţi simultan cu un singur bărbat? (una singură femeie) sau cu doi trei au mai mulţi?... [4])

Pentru oamenii de bună credinţă socotim că este de prisos orice comentar.

In felul acesta, cred jidanii corupţia se organizează sistematic şi sigur. Băieţii creştini vor deveni dela cea mai fragedă vârstă degeneraţi şi perverşi, oameni fără voinţă, conduşi de pasiuni şi patimi umile slugi ale jidovilor. Tot astfel socotea şi jidanul Leon Blum şeful socialiştilor din Franţa, când scrie în cartea sa „le Mariage“ *„In viitor virginitatea fetelor va fi aruncată cu voioşie şi din vreme. Libertatea instinctului nu va strica frăgezimea tineretilor. Ele se vor întoarce dela amantul lor tot aşa de natural cum se întorc acum dela o conferinţă sau dela o prietenă la care au luat ceaiul.*[5])

In faţa tuturor acestora nu e de mirare că poporul rus începe să se trezească. Numai-cât el încă este nehotărât întocmai ca şi un om care luptându-se dimineaţa cu somnul se svârcoleşte molatec de câteva ori înainte de a se scula. Deaceea teama perciunaţilor de catastrofa sigură ce se apropie este tot mai mare, iar domnia jidovească din Rusia îşi joacă ultima carte. Jidanul Rathenau fostul ministru al Germaniei avea dreptate ca înainte de moarte să se teamă de eventuala trezire din amorţeală a poporului rus. El îşi dedea perfect de bine seama despre nemernicia rasei lui şi această conştiinţă a lui în ajunul morţii n'a făcut decât să-i calomnieze viaţa.

Nouă ar trebui să ne fie utile acele împrejurări atât de nenorocite vecinilor noştri deşi se pare că pe noi chiar propriile noastre experienţe ne instruesc aşa de rar.

Cr. Ureche

---

[4]) România Nouă. Chişinău 21 Aprilie 1927.

[5]) Vezi Infr. Rom. 1 Mart. 1927. art. dlui Cătuneanu.

Un răspuns al lui Henry Ford

Bogătaşul jidan Nathan Strauss, înţelegând împreună cu tot neamul său cât adevăr şi deci pagubă pentru Jidani răspândeşte marele industriaş american HENRY FORD, când denunţa lumii pericolul jidovesc, a încercat să-l abată dela calea dreaptă a luptei lui creştine şi de ordine socială, rugându-l să înceteze campania antisemită care nu ar avea decât un fond de calomnie.

Iată ce răspuns a dat Ford la afirmaţiunea insinuantă şi perfidă a lui Strauss.

„Calomnia constă în faptul de a fi atras atenţia asupra pretenţiilor jidoveşti de dominaţie universală. Aceste pretenţii corespund adevărului şi au fost formulate de conducătorii responsabili ai Jidanilor. Câteva din aceste mărturisiri le repetăm aici: Jidanul internaţional a inventat sistemul nostru de finanţe şi dobânzi; el stăpâneşte astă zi direct toate instituţiile de stat privitoare la valută şi finanţe, inclusiv sistemul federal de reservă al Statelor-Unite pe care el l'a organizat şi pe care perfecţionează după planul său iniţial. In ori-ce guverne ocupă o situaţie de putere (Machtstellung). In materie economică se adună atîtea fire în mâinile lui, în cât nici un om de finanţe ori de afaceri nu ar îndrăsni să i se împotrivească. Jidanul internaţional este stăpânul presii sau cel puţin o stăpâneşte în aşa măsură în cât numai informaţiuni favorabile Jidanilor pot să apară; el influenţează educaţia tineretului într'un grad ca nimeni altul; el formează cea mai închisă unitate de rasă din lume având un sistem de spionaj care se întinde până în cel mai depărtat sat. El are influenţa asupra elementelor revoluţionare de pe întreg pământul precum şi asupra elementelor ultra-conservatoare, are aceiaşi putere asupra Rusiei comuniste ca şi asupra Angliei capitaliste, stăpâneşte teatrul, cinematograful, agricultura şi este factorul hotărîtor la deslănţuirea răsboaielor, al căror profitor de căpetenie este“.[1])

Această apreciere porneşte nu dela un antisemit de teorie, care nu cunoaşte viaţa; ci dela cel mai strălucit învingător, ieşit din luptă cu greutăţile vieţii. Porneşte dela omul care şi-a adâncit cunoştinţele prin observaţiile scoase dintr'o experienţă zilnică, în care la tot pasul a întâlnit machinaţiile subversive, profund imorale ale Jidanului ameninţând actuala ordine economică socială şi politică. Merită deci Dle cititor nu numai atenţie dar şi o matură reflecţiune.

---

[1]) Vezi revista Hammer din 1 Martie 1927, No. 593, pag. 134.

Comunicatul

Marelui Consilui al L. A. N. C. ţinut în Bucureşti la 8 Maiu 1927.

Marele Consiliu al Ligii Apărărei Naţionale Creştine, întrunit astăzi 8 Mai 1927 în Bucureşti sub preşidenţia d-lui dr. Valer Pop, în absenţa d-lui Cuza care nu a răspuns la convocare, în prezenţa delegaţilor comitetelor regionale, judeţene, a membrilor comitetului central executiv şi Parlamentarilor prevăzuţi în procesul verbal, în conformitate cu art. 11 din Statut, după expunerea făcută de d. Pop, a luat în discuţie situaţia internă a L. A. N. C. precum şi activitatea politică parlamentară, ascultând rapoartele scrise şi verbale ale organizaţiilor din ţară şi expozeul deputaţilor prezenţi, a hotărât în unanimitate următoarele:

1) Liga Apărării Naţionale Creştine respectând doctrina, statutul şi programul consfinţite prin jurământ, înţelege a continua marea luptă pentru izbânda cauzei naţionale pe baza principiilor de ordine şi legalitate, călăuzindu-se numai de interesele superioare ale neamului, faţă de cari ori ce alte preocupări de ordin personal trebuesc înlăturate.

In consecinţă Marele Consiliu însufleţit de un sentiment unanim de înfrăţire deferă toate chestiunile de ordin personal comitetului central executiv, căruia i se vor remite reclamaţiunile împreună cu piesele ce ne-au fost prezintate. Aprobă hotărârile din 17 Aprile cor, ale comitetului central executiv, ca fiind luate în conformitate cu prevederile statutare şi interesele superioare ale L. A. N. C.

Invită pe d. prof. Cuza să reintre în legalitate pentru a-şi putea exercita atribuţiile sale preşidenţiale, ţinând în special seama în întreaga sa activitate politică de rokul pe care îl impune principiul intangibil: „Liga este deasupra partidelor politice". Invită grupul parlamentar a veghia ca politica L. A. N. C. să se menţină cu hotărâre la înălţimea acestui principiu.

2) Constatând că până în prezent faţă de chestiunile de ordin cultural şi economic naţional, partidele politice nu au dovedit solicitudinea cuvenită, invită grupul Parlamentar L. A. N. C. să ceară cu stăruinţă de a se imprima în opera legislativă caracterul de protecţionism naţional-creştin.

3) Marele Consiliu procedând conform art. 12 din statut la complectarea locurilor vacante din comitetul central executiv, invită pe toţi membrii acestuia de a conlucra cu stăruinţă la opera de consolidare a L. A. N. C., abţinerea sau nerăspunderea la chemare însemnând o abatere de la art. 17 aliniatul c. din Regulament.

In cazul când însuşi Preşedintele L. A. N. C., va continua să refuze a reintra în legalitate şi a-şi exercita îndatoririle statutare de a conlucra în mod efectiv cu organele de conducere, acestea vor lucra mai departe cu vice-preşedinţii cari conform Statutului, de drept îl substituesc.

L. A. N. C. fiind expresia instinctului de conservare a neamului şi aspiraţiilor sufletului românesc, nu poate fi legată de numele şi fiinţa unor, persoane trecătoare conform legilor firii.

Acest comunicat se va trimete tuturor organizaţiilor din ţară spre a lua cunoştinţă, cu ordin de urmare.

Falsificarea recenzământului

In atenţiunea dlui Marţian Căluţiu, Prefectul judeţului Cluj

Intr'un recent articol de fond, apărut în revista noastră sub semnătura dlui Prof. I. C. Cătuneanu, 1) s'a denunţat opiniei publice româneşti pericolul, pe care-l prezintă jidovimea, cu influenţa ei nefastă, faţă de recenzământul general al populaţiei.

Pornit din laudabila iniţiativă a inimosului poet şi energicului ministru Octavian Goga, care voia să dea Ţării o imagină reală despre înstrăinarea oraşelor noastre, acest recenzământ a avut ca rezultat, în multe locuri, o mistificare a adevărului din partea funcţionarilor jidani, cărora li s'a încredinţat, cu o condamnabilă uşurinţă, această delicată misiune.

Seria neîntreruptă al abuzurilor încă nu ne este cunoscută, în întregime. Dar adevărul va veni la lumină!

Totuşi am cetit, cu o vie satisfacţie, denunţul publicat în cotidianul guvernamental „Biruinţa" din Cluj (13 Maiu 1927, p. 4), sub titlul: *„Un notar comunal falsifică listele de recenzământ".*

Reproducem, în extensio, această curajoasă denunţare a confratelui clujean, care îi face cinste. Iată textul informaţiunii:

„Cu ocazia recenzământului populaţiei în mai multe părţi ale Ardealului unii secretari comunali minoritari *au falsificat în mod intenţionat* listele de recenzământ

Astfel avem mai nou *cazul notarului comunal evreu* **Iacob Roth** *din Bonţida.*

Acest notar comunal fiind încredinţat cu recenzământul populaţiei din circumscripţia sa a ţinut cu orice preţ să majoreze numărul populaţiei ungare din acea circumscripţie rurală, deşi comisiunea s'a opus, trecând pe ţigani la rubrica originea etnică, maghiară.

D. Roth, în zelul său de încarnat maghiarofil dacă n'a voit să treacă pe ţigani ca români, putea pur şi simplu să respecte legea, trecându-i la rubrica respectivă sub titul de „alte naţionalităţi".

In acest sens notarul Roth a falsificat listele intenţionat, trecând cca 500 de ţigani aflători în comunele Bonţida şi Răscruci drept maghiari.

Dacă în întreg Ardealul notarii comunali străini de neamul nostru, se vor fi dedat la asfel de falsuri, după cum s'au semnalat şi în alte judeţe, *atunci cu siguranţă că recenzământul populaţiei numai real nu poate fi.*

E timpul deci ca aceşti oameni făţarnici să fie traşi la răspundere şi amendaţi precum se cuvine.

De altfel împotriva notarului Roth s'a început o anchetă şi după cât aflăm va fi suspendat din serviciu şi dat în judecată pentru fals în acte publice."

Până aici textul informaţiei din „Biruinţa".

Cercetând cauza acestui rău, ni se impune, dela sine, răspunsul: *Să înlăturăm jidanii dela nota-*

---

1) C. f. „Infrăţirea Românească" din 1 Maiu 1927.

riate. Parazitul semit are ca funcționar public suprema dogmă: să corupă și să falsifice.

Insă germenii corupției trebuiesc eliminați din corpul sănătos al Națiunii.

In numele studențimei luptătoare adresăm un călduros apel distinsului și energicului Prefect al județului Cluj, dlui *Marțian Căluțiu*, care a dat dovadă că este un *adevărat* român, ca să aplice o pedeapsă exemplară jidănașului Roth Iakab din Bonțida, scoțându-l din rândurile funcționarilor onești, pentru cari acest specimen judaic prezintă un real pericol de depravare.

Ne unim glasul cu acel al „Biruinței" strigând că „a sosit ceasul ca acești oameni fățarnici să fie trași la răspundere".

O eliminare a jidanilor din Administrație se impune categoric.

Dl Marțian Călușiu să aibă curajul ca să facă începutul acestei operațiuni radicale, care să servească drept exemplu și celorlalți Prefecți.

Studențimea, județul și țara îi vor fi deopotrivă de recunoscători.

„Infrățirea Românească"

Lupta contra alcoolismului

Liga Apărării Naționale Creștine, care și-a înscris în programul ei lupta contra acestui flagel, răspândit și alimentat de jidani, salută inițiativa pornită, precum rezultă din următoarea adresă, trimesă revistei noastre, și roagă pe toți bunii români să se înscrie în societatea numită *Sănătatea socială* cu sediul: București Hotel Englisch Calea Victoriei 52, la a cărei întemeiere lucrează cu o laudabilă râvnă dl dr. veterinar Lt. Colonel Ghinea. Reproducem adresa:

Stimate domn,

Centrala Caselor Naționale, în urma dorinței și inițiativei Domnilor Grigore Alexandrescu și Mociornița, și-a propus încă din anul 1925 să înceapă propaganda contra alcoolismului.

De atunci și până astăzi a lucrat, în măsura posibilului, pentru adunarea de materiale, a studiat pe ici pe colea mișcările analoage și a întreprins în țară o propagandă corespunzătoare.

In urma experienței ce a făcut acești doi ani, a ajuns la concluziunea, că: pentru a lucra în mod eficace se impune o organizare mai complectă a unei asemenea activități, făcând în acelaș timp apel de conlucrare la toate persoanele și societățile culturale care se ocupă cu problemele boalelor sociale.

1. Pentru realizarea acestei idei s'a ținut până acum o primă ședință intimă în care s'au fixat directivele generale pentru organizarea secției, apoi o a doua ședință în care s'au numit persoanele pentru conducerea acestei secții și a biroului respectiv și în fine o a treia ședință la care au luat parte și reprezentanții diferitelor societăți care se ocupă cu această chestiune, în care s'a stabilit programul de lucru pe anul în curs

2) Inaintăm dvs. copie după procesele verbale No. 1, 2 și 3 încheiate cu această ocaziune și vă rugăm călduros a ne onora cu înscrierea dvs. ca membru al acestei asociațiuni.

In cazul că acceptați propunerea noastră vă rugăm următoarele:

a) A ne comunica în scris adeziunea dvs.

b) A ne comunica numele și adresele persoanelor și al societăților care știți că se mai ocupă cu aceste probleme, pentru a ne pune în legătură; de asemenea a ne comunica revistele și broșurele care le cunoașteți pentru a le procura la biblioteca noastră.

c) A ne face propunerile dvs.

d) A ne vizita când veniți pe la București.

e) A ne comunica dacă luați parte la adunarea din Mai pentru a vă anunța la timp data și locul adunării precum a vă asigura și găzduirea dvs.

In caz de lipsă a dvs. vă rugăm a delega un membru din comitetul societății dvs.

p. Președinte

Lt. Colonel Ghinea

Români păziți-vă de băncile străine

Ar trebui înființate Bănci Populare în toate comunele

Mulți români de-ai noștri când voiesc a depune la o parte câți-va bănișori albi pentru zile negre, ori au nevoie de împrumuturi, de multe ori merg la băncile străine, cu toate că aproape în toate localitățile avem și bănci românești.

De multeori să întâmplă însă, că cine depune sume la astfel de bănci străine să rămână numai cu „Libelul" după cum a pățit'o mai mulți în anii trecuți, în nordul Ardealului, Iar cari împrumută dela astfel de bănci plătesc dobânzi de 40—50% apoi cari nu-și pot regula împrumutul la timp, aceia numai ei știu cum o scot la socoteală, cu advocații lor cari sunt străini și mai ales Jidani.

Pentru confirmarea celor de mai sus e destul să amintesc un singur caz:

Un țăran din jurul Huedinului având nevoie de un împrumut să împrumută dela Societatea Anonimă (Banca Poporală) din Huedin jud. Cluj. Criza de bani din anii din urmă face ca bietul țăran, să nu-și poată regula împrumutul de Lei 11.000 dela 20 Iunie 1925, până la *1* April 1927.

Banca prin advocatul ei, *Dr. Kapdebou* îl improcesuiază pentru suma de Lei 30.000 (Treizecimii) In ziua de 1 Aprilie a. c. mă prezint cu țăranul să-și plătească datoria. Ce credeți iubiți cetitori cât i a făcut socoteala să plătească?

Capital	Lei 11,000
Cheltueli dlui advocat pentru proces execuție etc.	8,500
Dobânzi dela 20/VI. 1925, 1/IV. 1927	16,729
Alte cheltueli	49
Total:	Lei 36,278

Treizecișișeasă mii două sute șaptezeci și opt lei.

Am plătit competința dlui advocat voind a plăti și a bănci, în schimb să ne deie o dovadă scrisă. Dl funcționar dela aceia bancă, s'a împotrivit să ne deie scrisoarea cerută. Atunci am spus dlui funcționar care era în bancă, în fața la doi martori: „Că dacă nu primește banii și nu ne dă dovadă despre ei, nu-i mai plătim nici un ban".

Funcționarul a început să calculeze de nou dobânda, însă de data asta găsi numai 11.559 lei, deci cu 5614 lei mai puțin. Am plătit deci

după un capital de Lei	11.000
cheltuleti advocațiale	8.500
dobânzi	11.559
alte cheltuieli	49
Total Lei	31,098

Vedem deci: că la un capital de 11.000, dobânda pe 650 zile, e mai mare ca capitalul, iar cheltuielile dlui advocat, sunt aproape cât capitalul. Ori ce s'ar zice, la o bancă

românească nu cred că se fac astfel de lucruri.

Cheltuielile dlui advocat sunt multe deoarece sunt socotite la proces după 30.000 lei şi nu după 11.000 lei cât era de fapt datoria.

După cum se poate constata şi aceasta bancă este condusă după instrucţiunile luate din Talmud, cari spun: *„Pe goim îl poţi împrumuta şi cu bani, numai să-i iei o camătă mare, aşa că în loc să-l ajuţi, să-l nenoroceşti“.*

Câtă deosebire între o astfel de bancă şi între-o bancă populară românească care împrumută şi azi cu 15%—18% pe ţărani. De aceia politicianii noştri ar face mai bine să înfiinţeze în toate comunele, Bănci Populare şi să nu lase pe bietul ţăran jefuit ziua la amiazăzi, de toţi Jidanii . . . de cât să lege cu ei pacturi electorale.

Bologa, la 7 April 1927.

Ioan Potra.

In atenţia Dlui Ministru Goga

Locuitorii români ai comunei Marghita, încercând prin toate autorităţile să înlăture ruşinea de mai jos, impusă Românilor prin obrăsnicie jidovească şi negăsind nici un sprijin, se adresează acum prin glasul L. A. N. C. Dlui Ministru Goga aducându-i la cunoştinţă următorul caz şi rugându-l să dea ordin prefectului din judeţul Bihor să ia grabnic măsuri de îndreptare.

Iată textul scrisorii pe care am primit-o la redacţia revistei noastre:

Mult stimate domnule redactor,

Cu umilinţă vă aducem la cunoştinţă că noi, bihorenii din comuna Marghita, ne aflăm ca şi într'o nouă Palestină, întru cât în consiliul comunal de-aci, se află *trei Jidani*, trei Români şi 6 Unguri, cari ne-au făcut comuna de ruşine, bătându-şi joc de noi Românii de-aici şi din jur, întru cât acest consiliu a aprobat încurajarea comunei Marghita cu sârmă simbolică, ceeace însemnează, din punct de vedere al credinţei jidoveşti, decretarea comunei de comună sfântă pentru Jidovi, pentru care fapt noi ne simţim jigniţi că Jidanii au dreptul să facă orice în ţara noastră pentru care numai noi Românii ne-am dat sângele.

Eu, ca preşedinte al L. A. N. C. am făcut apel la Dl Prefect al jud. Bihor, având în sprijinul cererii mele vre-o 400 de iscălituri, însă până în prezent n'am primit nici un rezultat.

Rog onorata conducere a L. A. N. C. să publice în ziarele organizaţiei acest caz ruşinos, care nu mai poate dăinui, ca să fim siliţi la intrare şi eşire din oraş să trecem prin jugul jidovesc.

Vă rugăm încă odată să faceţi tot ce puteţi pentru ca să ne ajungem scopul, căci este o ruşine pentru noi creştinii, această stare, care se întinde în întreagă ţara.

Cu toată stima,

Vasile Lenghel
preş. L. A. N. C. Marghita

Prezentăm acest caz, care, din nefericire, nu este unicul şi lăsăm opinia publică românească să judece starea în care am ajuns în anii de după răsboiu. Cerem să se ia măsuri şi dacă măsurile pe cari autorităţile sunt datoare să le ia, nu se vor lua, de consecinţe nu noi, cari am dat semnalul, vom fi vinovaţi şi nici ţăranii cari ar putea să-şi iese din sărite.

Ştiri din oraşul şi judeţul Arad

Cum înţelege Episcopia Română din Arad să sprijinească pe meseriaşii români?

In primăvara acestui an s'a ţinut licitaţie la Consistoriul ortodox român din Arad pentru zidirea unui etaj peste actuala clădire. La licitaţie s'au prezentat şi 3 antreprenori zidari români cu numele Ioan Marian, Gheorghe Crişan şi Gheorghe Dan, care deşi au fost mai eftini cu 80—110—140 de mii lei faţă de devis, totuşi lucrarea s'a dat lui Szántay Emil unul dintre cei mai periculoşi şovinişti.

Dl. Gheorghe Crişan are cuvântul

*

Cum înţelege primarul oraşului Arad dl Ştefan Anghel şi Administraţia Financiară să sprijinească pe meseriaşii români?

Lucrările de zidărie şi de reparaţie pentru toate clădirile Municipiului Arad pe anul crt. conform hotărârei No. 5091—927 Serv. Technic Arad au fost acordate jidanului Breuner Wilhelm care acordă rabat de 25% la zugrăvit şi 20% la vopsit în schimb cere o urcare de 30% la lucrările de curăţit iar consiliul orăşenesc îi acordă pentru *schelaj un adaos de 30% la preţurile unitare.* Adecă Breuner obţine 30% adaos la preţurile unitare pentru schelaj, 30% la lucrările de curăţit şi reduce 25% dela zugrăvit şi 20% dela vopsit, *cât timp antreprenorul român Oprean Antoniu care a oferit preţul după devis* adecă mai eftin ca jidanul (cu 5% la zugrăvit cu 10 la sută la vopsit cu 30 la sută la curăţit plus schelajul) *a fost respins.*

Iar Administraţia Financiară ca să nu mai complice lucrul cu licitaţia şi alte formalităţi dă restaurarea palatului financiar *fără licitaţie* firmei jidoveşti Trithaler şi celui mai mare iredentist Cobza Imre.

Dl Antoniu Oprean are cuvântul.

Se zice dealtfel că dl primar Anghel îşi serbează ziua la 20 August la Istvan Király, iar nu a treia zi de Crăciun cu Românii. — Reuniunea Comercianţilor are cuvântul.

Dl Ştefan Feier ne datoreşte un răspuns în chestia reparaţiilor automobilelor Primăriei şi Prefecturei Arad.

*

Cum se respectă ordinul dlui Ministru V. Goldiş şi a dlui prefect dr. Boneu.

De către autorit. financiare Nicolae Lăzărescu un vechi şi înflăcărat luptător român din Şiria, fost internat de Maghiari la Sopron, a cerut o licenţă de beuturi spirtoase. La recomandaţia dlui Ministru Goldiş s'a dat licenţa de către Minist. de Finanţe în Iunie 1926 — dar a fost ţinută la finanţii din Pâncota până în Octombre 1926, care n'au eliberat'o dlui Lăzărescu decât încasându-l cu suma de 650 lei fără nici o chitanţă. — Deoarece licenţa era făcută incorespunzător cerinţei petiţionarului, a fost înaintată din nou Administraţiei financiare cu rugăminte să fie întregită — această înapoere s'a întâmplat în Oct. 1926 şi cu toate ordinele date de dnii Ministru Goldiş şi Pref. Dr. Boneu, licenţa din chestiune nici până la 20 April 1927 n'a ajuns la mâna petiţionarului. In schimb în acest interval numeroşi Jidani şi şovinişti maghiari au obţinut licenţe.

Dl Nic. Lăzărescu are cuvântul.

*

Meseriaşii români din Arad au înaintat un memoriu dlui Ministru Trancu Iaşi să nu aprobe hotărârea Corporaţiei Industriale din Arad care votase în ciuda Românilor o subvenţie de 24 000 lei la revista

şovinistă *„Erdélyi Ipar“* scrisă în limba maghiară şi o sumă de 48.000 lei ca taxă de membru la Federala Corporaţiunilor Ardelene. O altă închegare economică, cu dedesubturi politice iredentiste, pusă sub conducerea politicianului maghiar, de origine slovac — Dr. Zima Tibor Dl Savu Şevici are cuvântul.

Sperăm că Dl Ministru Trancu-Iaşi va aproba cererea justă a meseriaşilor români din Arad.

Corespondenţă din Chişinău

Stări jalnice

Primim la redacţie următoarele rânduri din mult oropsita Basarabie:

„Convins cu rândurile de mai jos interesează opinia publică şi în acelaşi timp contând pe făclia curat românească, pe care îndelung o purtaţi, vin a vă informa asupra unui caz trăit la noi în capitala Basarabiei româneşti.

Există în localitate un liceu zis Francez (de fete) „Jeanne d'Arc“ sub direcţia Dnei Clément.

In acest liceu, mutat de curând într'un local nou nu există nici o icoană şi atunci din iniţiativa elevelor şi prin contribuţia părinţilor, sau cumpărat icoanele în câteva clase. Cum fiica mea, este elevă în clasa 3, am contribuit şi eu la cumpărarea unei icoane, pentru a fi aşezate la locul cuvenit. Vă puteţi închipui mirarea mea, când mi sa comunicat că din ordinul Dnei directoare, sf. icoană a fost dată jos. Aceasta m'a determinat a mă prezenta Dnei directoare pentru relaţii. Dna mi-a comunicat că în adevăr Dsa a dat ordinul şi nu va permite nici într'un caz a o pune pe perete, întrucât icoana va supăra majoritatea elevelor în proporţie de 6 creştine la 30 evreice.

Dacă credeţi că pentru populaţia autohtonă, este vre-o concluzie de tras, sau vre-o măsură de luat, răspund pentru exactitatea celor relatate. Rog a mi se trece numele pe sub tăcere, dată fiind situaţia mea.

Ori care ar fi însă riscul, la care m'aş expune, nu mă pot obţine de a denunţa marelui public acest fapt care mi-a dat atât de gândit şi care ma mâhnit adânc şi ca Român şi şi ca creştin şi ca părinte.

Mă obţin de a face ori ce apreciere şi las celor autorizaţi, deschis locul pentru comentarii“.

Coresp.

„Ziua Studenţilor“

Mişcarea studenţească, pe lângă caracterul ei primordial ideologic, care tinde să cucerească supremaţia economică, politică, culturală şi morală în statul nostru naţional, — mai are încă şi o lature profesională.

Anume studenţimea română şi creştină tinde să se reorganizeze pe baze sigure şi trainice, pentru a-şi reface utilajul profesional, atât de neglijat în timpul primelor etape ale mişcării, cari au preocupat toate resursele morale şi materiale studenţeşti.

Trecând mişcarea în faza politico-parlamentară, studenţimea s'a văzut din nou pusă în faţa arzătoarelor probleme profesionale, cari, toate, aşteaptă o grabnică soluţionare.

Congresul general studenţesc dela Iaşi, ţinut astă toamnă, a evidenţiat în contururi precise, doleanţele studenţeşti şi a propus remedii pentru asanarea lor. Multe proiecte de reorganizare şi reformă au fost prezentate şi acceptate, cu vie însufleţire.

Dar dorinţele vagi şi platonice ale studenţilor de a-şi creia o situaţie mai bună s'au izbit de o piedecă mare.

Este lipsa de fonduri.

Căci fără bani nu se poate face nimic în lume. Fondurile însă, în actuala criză economică, ce pare a lua un caracter endemic, — se pot crea foarte greu.

Ajutoarele acordate de stat, judeţe şi comune sunt atât de înfime, încât nici a suta parte din proiectul de refacere a vieţii materiale studenţeşti nu poate fi realizat cu ele.

Ne rămâne, atunci, iniţiativa particulară. Largul şi generosul sprijin a marelor masse, cari alcătuiesc toate păturile sociale ale neamului nostru. Dela Rege până la măturătorul de stradă, fiecare, poartă la suflet grija unui traiu mai fericit şi mai bun în România. Şi fiecare ştie că soarta de mâine a ţării este în funcţie de puterea şi vitalitatea viitorilor conducători, cari, azi, alcătuiesc studenţimea universitară.

De aceia în Apus se dă o deosebită îngrijire studenţilor, oferindu-li-se, tocmai prin iniţiativă particulară, cele mai mari înlesniri de traiu, pentru-ca, la adăpost de arzătoarele grijii materiale, ei să se poată pregăti, serios şi temeinic, pentru lupta vieţii.

Problema delicată se rezumă numai la aflarea mijloacelor de manifestare a iniţiativei particulare, care să dea roade cât mai îmbelşugate.

In zilele trecute am avut deosebita plăcere să luăm la cunoştiinţă un proiect foarte practic şi foarte avantajos, atât din punctul de vedere al rezultatului moral, cât şi din acela al câştigului material.

El a fost prezentat studenţilor clujeni din partea dlui *Egizio Massini*, noul Director General al Operei Române din Cluj, despre care studenţimea a crezut, la început că este jidan, care a declarat *categoric*, că este italian *romano-catolic.*

D. Sa, cu spiritul practic, care înviorează politica fascistă a patriei sale, a propus înfiinţarea unei *„zile a studenţilor“*, care să fie organizată la toamnă. In Polonia se ţine chiar o întreagă „săptămână a studenţilor.“

In acest timp vor avea loc spectacole de gală la operă şi teatru naţional. la cinematografe şi alte localuri de distracţie. *Intreg venitul al acestor spectacole va fi donat studenţimei.*

In acelaş scop şi în aceiaşi zi se vor organiza baluri, serate, ceaiuri dansante.

Deasemenea la prăvălii, la bănci, la cafenele, la restaurante se va percepe un numit procent în favorul studenţimei.

Pe străzi şi în parcuri se vor organiza colecte publice.

De asemenea se vor aranja serbări populare, concursuri sportive, „match“-uri de footbal.

Se vor lansa liste de subscripţii publice.

Şi astfel, din aceste numeroase izvoare, la cari se pot încă adauga altele, infinit de multe, se va putea realiza *un imens beneficiu.*

In „ziua studenţilor“, fiecare cetăţean îşi are indreptat gândul spre generaţia de mâine.

Cu inima bucuroasă va aduce tributul său material, mai ales, că în schimbul acestuia îi se oferă distracţii şi avantagii.

Nu este o donaţiune, un act de liberalitate, ci mai mult o contribuţie indirectă, din care profită atât studenţimea, cât şi cetăţeanul.

Dela sine înţeles că această zi va trebui să fie pregătită, cu o propagandă asiduă, din partea unui comitet de patronaj compus din cele mai strălucite personalităţi ale clujului românesc şi executată din partea întregei studenţimi, care, în această zi, se va mobiliza în propriul ei interes.

Deasemenea şi girarea fondurilor realizate va trebui să fie încredinţată unui comitet, care să prezinte toată garanţiile morale.

Din beneficiul realizat o parte se va întrebuinţa pentru înfăptuirea proiectelor de reorganizare a vieţii studenţeşti, iar o altă parte pentru acordarea de burse la studenţi clujeni, merituoşi şi săraci, cari vor să studieze în străinătate.

Într'ucât prima încercare al *„zilei studenţilor“* va fi încununată cu succes, se va putea proceda la legiferarea acestei zile, ca obligatorii, prin Parlament.

Am expus, în câteva cuvinte succinte, al frumoasei şi laudabilei iniţiativă a dlui Director General Massini.

Rămâne încă să se elaboreze detaliurile şi să se câştige sprijinul forurilor înalte a conducerii statului.

Dl Director Massini ne-a asigurat că dl *Nichifor Crainic*, secretarul General al Ministerului Cultelor şi Artelor, va da cel mai larg sprijin pentru realizarea acestei iniţiative.

Rep.

Iudaizarea unei comune româneşti

In numărul 11 al revistei noastre din 1 Aprilie a. c., am arătat ticăloşia unui roman, care, ajuns în fruntea unei comune româneşti, a dus o luptă de favorizare pentru elementul jidovesc, în paguba elementului românesc. Am arătat, că anumiţi jidani au fost scutiţi de serviciul militar sub diferite pretexte; că unor jidani în trecere prin Uioara li-se dă drepturi pe cari Românii cari s'au născut acolo, nu le pot dobândi cu nici un preţ; am arătat că s'au făcut încetăţeniri false şi nimeni nu se mişcă, cu toate acestea.

Nu disperăm şi ţinându-ne de programul luptei noastre, că. „Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul înstrăinat şi necinstit“, redăm şi în numărul de astăzi constatări noi, tot atât de îngrijorătoare şi ne întrebăm numai, până când va merge acea toleranţă devenită proverbială a Românului, care a lăsat să i-se pună genunchiul în gât şi pumnul în gură.

Căci, de câţizva ani de zile, satele, orăşelele şi oraşele noastre s'au transformat într'un fel de cloacă unde au curs toate murdăriile din ţările vecine.

Această invazie cutropitoare, se poate ilustra printr'un exemplu foarte caracteristic, luat din micul orăşel Uioara din jud. Alba.

Până acum câţi-va ani întreg câştigul creştinului din Uioara, se opria în casele creştineşti, fiindcă jidani aproape că nu aflai nici unul. Azi însă tot ce poate câştiga creştinul într'o săptămână de muncă istovitoare în minele de sare, la sfârşitul săptămânei curge în dugheana jidanului comerciant şi cârciumar. Căci, acum 30 de ani nu erau decât 3 familii jidoveşti în Uioara şi acelea erau aşezate pe străzi laterale, având fiecare câte o dugheană murdară, de unde vindeau spirtul otrăvitor. La începutul marelui răsboiu, în 1914, erau la cincizeci de familii; din anul 1914 până în 1919 s'au stabilit 150 familii, iar din 1919 până în prezent s'au mai oploşit vre-o 200 familii.

Astăzi, pe piaţa Uioarei, dela un capăt la celalt, sunt numai prăvălii şi şatre jidoveşti, afară de câte-va excepţii trecătoare. Au ocupat locurile cele mai bune din toate punctele de vedere, luând locul Românilor, cari au vărsat atâta sânge pe câmpul de luptă pentru traducerea în fapt a tot ceeace simţiseră de atâtea veacuri.

Acum, se cere aceeaş dragoste de luptă, acelaş avânt de odinioară şi împotriva politicei jidoveşti de acaparare, căutând pe toate căile eliminarea Jidanilor din sânul nostru.

Răul este adânc şi se cer mijloace radicale de luptă.

Cauza răului şi aci, ca în ori care parte a ţării, de multe ori, este Românul necinstit şi înstrăinat, care conştient sau inconştient, serveşte neamul lui Iuda împotriva creştinilor cari sunt lăsaţi pradă în lupta grea a existenţii ce trebue s'o ducă pe toate terenurile.

In Uioara, răul mai adânc nu durează, decât din 1918 şi suntem în drept să se întrebăm, că dacă în timp de 8 ani de zile s'a ajuns la un număr aşa de mare (400 familii), atunci câţi vor fi poate peste alţi 8 ani?

Ei vin de pretutindeni. Din zeci de sate din Nordul Ardealului, coboară, cumpărând şi acaparând averile creştinilor sărăciţi de marele războiu.

Oricine ar face un drum prin Uioara, e silit ca cele, necesare să şi'le procure dela Jidani. Până şi o bucată de pâine trebuie s'o cumperi dela Jidani, nefiind nici un singur brutar creştin.

Locurile cele mai bune, dela poziţiile cele mai rentabile, erau înainte cu câţi-va ani, unele ale Ungurilor altele ale Românilor, astăzi însă sunt numai ale Jidanilor, iar Românilor le-a mai rămas adăpost numai poala dealului „Banţa“.

In faţa acestei situaţii, nu ne mai rămâne altceva, decât lupta deschisă pe toate căile şi prin toate mijloacele, împotriva acelui neam care a vândut pe Cristos pentru 30 de arginţi, iar acum cumpără sufletul ticăloşilor pentru câte-va mii de lei.

Căci, pe Jidanul al cărui nume ne scapă, şi care la boboteaza acestui an, nu ştia măcar drumul dela Feldioara-Răsboeni la Uioara, pe acel Jidan, întrebăm noi, cine l-a încetăţenit? Licenţa de beuturi spirtuoase cine s'a îngrijit să i-o dea? Şi totuş măsurile şi sancţiuni întârzie să se ia împotriva ticăloşilor.

Ne doare însă, când vedem că acest popor coborâtur din Iuda vânzătorul, deşi numai de 8—9 ani venit în aceste locuri îşi ridică un templu nou mare şi încăpător, cel vechiu fiind mic, iar ei fiind mulţi şi mulţi vor mai veni, căci nimeni, nu-i împiedecă, la ce e mai mult, îi ajută chiar.

Nădăjduim însă că cei cari nu văd (vorbim de oamenii de bună credinţă) vor căuta să vadă şi particularii împreună cu autorităţile, ajutându-se reciproc, vor căuta să aplice măsurile necesare pentru deparazitare. Avem deplină încredere că şi în Uioara, mai mult poate ca ori unde, vor înţelege problema şi vor lucra aşa după cum simţul, dragostea şi iubirea de neam le va cere, căci, adeseori s'au auzit cuvinte frumoase din gura domnului primar, care ne fac să credem că acea stare nu va mai dăinui mult timp.

I. Bratu

Revista noastră, care dela începutul existenţei ei, s'a pus în slujba marei lupte de salvare a naţiunii şi creştinătăţii din ghiarele hidrei pansemite, va continua şi pe mai departe să ducă lupta începută, cu energie şi cu franchetă, trecând peste orice consideraţii de ordin personal.

Cei ce luptă pentru ideia noastră sfântă sunt rugaţi să ne sprijinească, pentru-ca să grăbim ceasul izbândei, atât de viu dorite!

De aceia rugăm pe toţi cetitorii noştrii ca să-şi achite imediat restanţa abonamentului pentrucă apariţia revistei să nu întâmpine greutăţi

INFORMAŢIUNI

ADMINISTRATIVE

Administrator al revistei noastre a fost numit dl Traian Leoca.

Orice chitanţă, eliberată din partea administraţiei, va trebui să fie semnată din partea dlui Leoca.

STUDENŢEŞTI

Atitudinea studenţimei ieşene. Faţă de evenimentele recente, cari s'au petrecut în sânul „L. A. N. C.", studenţii ieşeni, grupaţi în jurul dlui I. Gârneaţă, preşedintele de onoare şi I. Sava, preşedintele activ al „Asociaţiei Generale a Studenţilor Creştini", au hotărât să i-a o atitudine de rezervă, pentru a păstra neştirbită unitatea studenţimei luptătoare.

Gestul cuminte al conducătorilor ieşeni este vrednic de laudă şi admiraţie.

Prin el se face dovadă că studenţimea nu luptă pentru oameni şi certurile lor, ci pentru idei şi pentru un program, dela care neamul îşi aşteaptă mântuirea.

INTERNE

Aflăm cu vie satisfacţie, că dl. Colonel Aurel Crenian, care a condus, dela înstalarea actualului regim, poliţia din Cluj, dând dovadă de mult tact şi părintească pricepere cu ocazia numeroaselor manifestaţii studenţeşti, evitând astfel provocarea incidentelor cu autorităţile, a fost confirmat definitiv Prefect al Poliţiei din Cluj.

Studenţimea i-a prezentat sincere felicitări, la cari reunim, şi noi, urările noastre de bun.

*

Maialul Braşovenilor: O impozantă manifestare a cultului tradaţiei a avut loc Duminecă, în 8 Maiu, când Braşovenii, cari se găsesc în Cluj, dela Profesor universitar până la umilul funcţionar şi student s'au întâlnit sub cerul senin al naturii înverzite pentru a sărbători tradiţionalul „Maial".

Cântece vesele, glume sănătoase, o „Romană" graţios şi precis executată, o serie de „hore" şi „sârbe" vioiu jucate, au umplut programul senin al acestei zile de veselie, peste care plana disciplina reglementară a petrecerilor bine organizată.

Evocarea clipelor din trecut, cari au reunit pe foştii „studenţi" a liceului din Braşov, a servit ca un frumos exemplu al simţului de solidaritate naţională, care alungă, departe, patimile politice şi interesele meschine.

*

Obrăznicia jidovească dela frontieră. Cetim în „Biruinţa" din 7 Maiu următoarele:

In comuna Rovine, judeţul Arad, a fost arestat zilele trecute individul Mihail Kohn, contabilul morii Gizella din acea comună, ca nesupus legii recrutărilor. Cumnatul său Moisă Iacobovici, agent controlor la Percepţia Rovine, s-a interesat la Brigada de siguranţă despre motivele arestării şi a declarat în faţa şefului, că Mihail Kohn a fost arestat numai din motivul că comisia de recrutare are nevoe de parale. Şeful Brigăzei de siguranţă a dus cazul imediat la cunoştinţă dlui colonel Laugier, comandantul cercului de recrutare din Arad, care era preşedintele comisiei din Rovine. Moise Iacabovici, funcţionar de stat român, nu a voit să vorbească decât în limba maghiară cu dnul colonel, care şi-a luat imediat satisfacţie pentru ofensa adusă. Nu cunoaştem până în prezent măsurile luate de autorităţile superioare contra acestui individ aflat în slujba statului.

*

Faptă şi răsplată. Nu credem să fie zi în care să nu se verse câte o lacrimă amară de creştin pe urma paşilor blăstămaţi de Dzeu, a urmaşilor lui Iuda.

Unde se află jidan e jale nenorocire şi durere. Semnificativ este următorul caz pe care ni-l trimite elevul Hossu Lezas din Tg.-Mureş.

In comuna Sântana lângă Târgu-Mureş! Suciu Samson, invalid de răsboi ţine cârciumă. In sat mai este şi un jidan, Isidor Braun, care ţine prăvălie neavând licenţă de cârciumă.

Invalidul Suciu, neavând capital îndeajuns pentru a-şi putea ameneja cârciuma. s'a întovărăşit cu jidanul crezând că o să-i meargă mai bine. Deaicea i-a pornit nenorocirea Jidanul cumpăra beuturi pe ascuns şi le vindea pe socoteală proprie iar bietul invalid se vedea din zi în zi tot mai sărac.

Observând de la o vreme cum îl înşală jupânul s'a dus la el şi l-a rugat să se ţină de înţelegere. Jidanul în modul cel mai brutal l-a dat afară rupându-i hainele de pe el şi învinetindu-l cu lovituri de pumn. Interesele capitalului i-au fost plătite bietului invalid în natură şi „more judeico".

Unul a fost ostaş în marele războ pentru deosebire celelalt este ploşuiţă şi sugativă a realităţilor câştigate de acei ce şi-au lăsat braţul şi picioare pe câmput de război. Unul moare azi de foame pentrucă nu e în stare să reziste concurenţei necinstite a iudelor, celalalt râde de prostia românului. Iar când un gând nesocotit la împins pe bietul invalid să se asocieze cu jidanul nu i-a mai rămas decât să-şi adune măselele de pe jos.

Cronicarul, icoană fidelă a vremii să înregistreze fidel faptul pentruca la ziua judecăţii să se ştie.

EXTERNE.

Congresul antisemit dela Viena. Ziarele au publicat o telegramă sosită din Viena, cu data de 6 Maiu a. c., cu următorul conţinut:

„Viena, 6. — Din surse demne de încredere, aflăm că în ultimul timp s'a ţinut la Viena câteva consfătuiri intime unde *antisemiţii din Cehoslovacia, Austria şi Germania au tratat asupra unei acţiuni comune.* Din partea naţional-socialiştilor germani din Cehoslovacia au participat la aceste consfătuiri **deputaţii** *Krebs şi Jung.* Din partea partidului din Germania **deputaţii** *Greger şi Strasser* iar din partea Austriei *Karel Schulz* şi alţi fruntaşi ai Hackenkreuzlerilor austriaci. La aceste şedinţe s'a luat în discuţie în primul rând posibilitatea unei acţiuni a Hackenkreuzlerilor în Austria şi spirijinul financiar al acestei acţiuni din partea Hackenkreuzlerilor germani şi cehoslovaci."

Din textul scurt, dar semnificativ, al acestei telegrame concludem că acţiunea panariană din Europa Centrală se intensifică, pe zi ce merge.

Intrarea Cehoslovaciei în concertul luptelor antisemite, salvatoare a omenirii, o salutăm cu frăţească dragoste. De altcum era şi firesc acest eveniment. Industria şi Comerţul Cehoslovac aşteaptă o grabnică ocrotire faţă de pericolul economic pansemit.